ਸਈਦਜਾਲੀ ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੀ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ।

(2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2401-2402)

ਜੁਲਾਈ 20, 2021

[ਡਾ. ਧਨੰਜਯ ਚੰਦਰਚੂੜ ਅਤੇ

ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908: ਸ.96; ਜਾਂ.7 ਆਰ.11 - ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ 7 ਆਰ.11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ - ਹੋਲਡ: ਧਾਰਾ 2 (2) ਵਿੱਚ "ਫਰਮਾਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ "ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ" - ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ.

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908: ਜਾਂ 7 ਆਰ.11 - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਓਰ.7 ਆਰ.11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਦੀ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਂ 7 ਆਰ.11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ - ਹੋਲਡ: ਜਾਂ 7 ਆਰ.11 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ, ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ - ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਓਰ.7 ਆਰ.11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਗਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ 1. ਧਾਰਾ 2 (2) ਵਿੱਚ "ਫਰਮਾਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ "ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ"। ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 12] [670- ਜੀ]

2. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੋਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ, ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 7, ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਗਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 13] [671-ਏ-ਬੀ, ਜੀ-ਐਚ; 672-ਏ-ਬੀ]

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2401-2402

2017 ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 124 ਅਤੇ 2018 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4508 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ, ਨਾਗਪੁਰ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 14.09.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਵਿਨੈ ਨਵਰੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰਾਜੂ ਢੋਬਲੇ, ਕਿਸ਼ੋਰ ਕਾਮ ਲੰਬਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਲਾਂਬਤ, ਮੈਸਰਜ਼ ਲੈਂਬੈਟ ਐਂਡ ਐਸੋਸੀਏਟਸ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਪੰਕਜ ਕੋਠਾਰੀ, ਸੱਤਿਆਜੀਤ ਏ ਦੇਸਾਈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਾਗਾ ਐਸ ਦੇਸਾਈ, ਸੱਤਿਆ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਡਾ. ਧਨੰਜੈ ਚੰਦਰਚੂੜ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਗਪੁਰ ਵਿਖੇ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ -50 ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ 1908 ("ਸੀਪੀਸੀ") ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਵੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਨਾਗਪੁਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ "ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ"। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ◌ਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ 2017 ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 124 ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1ਏ ਤੋਂ ਡੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 2 (ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5) ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੇਠਲੇ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 1 ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਵਲ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਆਦੇਸ਼ 7, ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ "ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ" ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੈ।

3. ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ. ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੀਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਦਲਾਲ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 5 ਫੀਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ 7 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਖਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। 7 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੀਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 2012 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ

---

1 (2018 ਦਾ ਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4508)

ਜੋ ਖਾਲੀ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 22 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਾਧੂ ਵਿੱਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ 22 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਮੌਜ਼ਾ: ਕਨਹੋਲੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਰਕਮ 11 ਮਈ 2012 ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਿਆਜ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 11 ਮਈ 2012 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਮੇਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਚੌਥੇ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 82/3 ਮੌਜ਼ਾ: ਗੋਰੇਵਾੜਾ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚੋਂ 25.009 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੇ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 23-ਏ, 29, 34, 35-ਏ, 24, 25, 26, 27 ਅਤੇ 28 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 9, ਤਾਹ: ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਾਗਪੁਰ। ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੌਥੇ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 22 ਮਾਰਚ 2011 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੋਆਬ ਅਸਦ, ਮੁਰਤੁਜਾ ਖਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਸ਼ੀਕਾਂਤ ਗ੍ਰਹਿਨਿਰਮਾਣ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿਚਾਲੇ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ 1950 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼ਸ਼ੀਕਾਂਤ ਗ੍ਰਹਿਨਿਰਮਾਣ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ 1400 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ 550 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਫੰਡ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੀਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਰਕਮ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਮੰਗਿਆ। ਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 1.5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ 7 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ 22 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਕੱਟਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਕਿ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 23ਏ ਅਤੇ 24 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 25 ਤੋਂ 29, 34 ਅਤੇ 34 ਏ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 15 ਜੂਨ 2012 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 23ਏ ਅਤੇ 24 ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ 27 ਜੂਨ 2012 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਪਲਾਟਾਂ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

4. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 28 ਸਤੰਬਰ 2012 ਨੂੰ ਨੰਬਰ 9ਏ ਵਾਲਾ ਨਾਲ ਲੱਗਦਾ ਪਲਾਟ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ 26 ਸਤੰਬਰ 2012 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਆਏ ਅਤੇ 1.5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 8 ਸਤੰਬਰ 2012 ਨੂੰ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ 2012 ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪੋਸਟਡੇਟਿਡ ਚੈੱਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਲਾਟਾਂ ਨੂੰ ਪੱਧਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। 24 ਨਵੰਬਰ 2012 ਨੂੰ, ਤੀਜੇ, ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੀਹ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 1.50 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

5. ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 3 ਤੋਂ 5 ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ। 2012 ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 475 28 ਨਵੰਬਰ 2012 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 143, 147, 447 ਅਤੇ 427 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀ ਹੈ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"1. ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੋ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 5 ਦੇ 24-11-2012 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ / ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਅਪਰਾਧਿਕ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹੈ।

2. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟਾਂ, ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

6. 26 ਨਵੰਬਰ 2012 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ ਬੀ ਅਤੇ ਡੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਸਵੀਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

7. ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 1 ਅਗਸਤ 2017 ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 24 ਨਵੰਬਰ 2012 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਕੰਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ

> "14 ... ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਅਰਥਾਂ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਸ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਖੋਜ ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 1 ਹਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
>
> **ਆਰਡਰ**
>
> 1] ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ.
>
> 2] ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇ ਅਤੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

8. ਹੇਠਲੇ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 1-ਏ ਤੋਂ 1-ਡੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 2 (ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2-5 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 11 ਸਤੰਬਰ 2017 ਨੂੰ

ਅਤੇ 23 ਜੁਲਾਈ 2018 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 50) ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 14 ਸਤੰਬਰ 2018 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਕਿ

(i) ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 23ਏ ਅਤੇ 24 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ;

(ii) ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 25 ਤੋਂ 29, 34 ਅਤੇ 34ਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ;

(iii) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਨ

(iv) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ;

(v) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7, ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਲੈਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਜਿੱਥੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(vi) ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ -50 ਬਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ 1 ਅਗਸਤ 2017 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 14 ਅਗਸਤ 2017 ਨੂੰ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ-50 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ 12 ਸਤੰਬਰ 2017 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰੈਲ 2018 ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ 24 ਜੁਲਾਈ 2018 ਨੂੰ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ -50. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸੋਚ ਹੈ.

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਵਿਨੈ ਨਵਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ "ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ"। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਤੀਜੇ, ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ 24 ਨਵੰਬਰ 2012 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 342 ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ

> (i) ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਦਾਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ;
>
> (ii) ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇੰਨਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ
>
> (iii) ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਅੱਗੇ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਭਾਲ

---

[2] "34. ਰੁਤਬੇ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ- ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਦਾਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਸਿਰਫ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ- ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਟਰੱਸਟੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ, ਜੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 23 ਜੁਲਾਈ 2018 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ -50) ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

> "1. ... 5ਵੇਂ ਜੁਆਇੰਟ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਜੂਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ, ਨਾਗਪੁਰ ਵੱਲੋਂ 01/08/2017 ਨੂੰ ਆਰਸੀਐਸ ਨੰਬਰ 4990/2012 (ਸਈਅਦ-ਬਨਾਮ ਓਮ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਵਿੱਚ ਐਕਸਐਚ: 50 (ਐਨੇਕਚਰ-ਐਫ) ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
>
> 2. ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜਵੇਂ ਜੁਆਇੰਟ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਜੂਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਆਰਸੀਐਸ ਨੰਬਰ 4990/2012 (ਸਈਅਦ-ਬਨਾਮ ਓਮ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਹੋਰ) 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੋ।

10. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੌਰਾਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ "ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ" ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ 1 ਅਗਸਤ 2017 ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 14 ਅਗਸਤ 2017 ਨੂੰ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 12 ਸਤੰਬਰ 2017 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ 24 ਜੁਲਾਈ 2018 ਨੂੰ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 7, ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

11. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਕਜ ਕੋਠਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਉਪਾਅ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,

ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਨਵਰੇ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗੀ।

12. ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ 'ਫਰਮਾਨ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ:

> "(2) "ਫਰਮਾਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ-
>
> (ਏ) ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਜੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ
>
> (ਬੀ) ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼।
>
> ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ—ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ;

ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 13 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ "ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ।"

ਧਾਰਾ 2 (2) ਵਿੱਚ "ਫਰਮਾਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ "ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ"। ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

13. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੋਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

> ''11. ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ:- ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:-
>
> (ਏ) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ;
>
> (ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਮੁੱਲ ਘੱਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ;
>
> (ਸੀ) ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਨਾਕਾਫੀ ਮੁਹਰ ਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ;
>
> (ਡੀ) ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ;
>
> (ਈ) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
>
> (ਐੱਫ) ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਿਯਮ 9 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
>
> [ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ, ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ, ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 7, ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਗਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸਨ।

14. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

(i) ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ

(ii) ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (2) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ।

15. ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

16. ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

